

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

SIPERIANHUSKY (SIBERIAN HUSKY)

Alkuperämaa: Yhdysvallat

KÄYTTÖTARKOITUS: Rekikoira.

YLEISVAIKUTELMA: Siperianhusky on keskikokoinen, nopeasti ja keveästi liikehtivä käyttökoira, jonka liikkeet ovat vapaat ja joustavat. Sen kohtuullisen tiivis runko, tiheä karvapeite, pystyt korvat ja tuuheakarvainen häntä viittaavat rodun pohjoiseen alkuperään. Sen luonteenomainen liikunta on sulavaa ja ilmeisen vaivatonta. Se työskentelee alkuperäisessä tehtävässään valjaissa erittäin kyvykkäästi, vetäen kevyttä kuormaa kohtalaisella nopeudella pitkiä matkoja. Voiman, nopeuden ja kestävyuden tasapaino näkyy rungon mittasuhteissa ja rakenteessa. Urokset ovat urosmaisista, mutta eivät koskaan karkeita, nartut narttumaisia olematta kuitenkaan rakenteeltaan heiveröisiä. Hyvässä kunnossa oleva, kiinteä- ja hyvälihaksinen siperianhusky ei ole ylipainoinen.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Sivulta katsottuna rungon pituus mitattuna olkanivelestä istuinluun kärkeen on hieman säkäkorkeutta suurempi.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Ystävällinen ja lempeä, mutta myös valpas ja seurallinen. Rodulla ei ole vahtikoiran omistushalua, se ei ole liian epäluuloinen vieraita kohtaan eikä tappelunhaluinen. Täysikasvuinen koira voi olla jossain määrin pidättyvänen ja omanarvontuntoinen. Sen älykkyys, käsiteltävyys ja innokkuus tekevät siitä miellyttävän seuralaisen ja työskentelyhaluisen käyttökoiran.

PÄÄ

ILME: Valpas, mutta ystävällinen ja tarkkaavainen, jopa ilkikurinen.

Ryhmä: 5

FCI:n numero: 270
Hyväksytty: FCI 2.2.1995
SKL-FKK 23.10.1995

1/5

SIPERIANHUSKY

2/5

KALLO-OSA: Keskikokoinen ja suhteessa runkoon, päälaki hieman pyöristynyt. Kallo kapenee leveimmästä kohdasta silmiä kohti.

OTSAPENGER: Selvästi erottuva. Kuononselkä on suora otsapenkereestä kuonon kärkeen asti.

KIRSU: Harmailta, ruskean sävyisillä tai mustilla koirilla musta, kuparinvärisillä koirilla maksanruskea. Puhtaanvalkoisilla koirilla kirsu voi olla lihanvärinen. "Lumikirsu" vaaleanpunaisin merkein on sallittu.

KUONO-OSA: Keskipitkä, etäisyys kuonon kärjestä otsapenkereeseen sama kuin etäisyys otsapenkereestä niskakyhmyyn. Kuono on keskileveä kaveten vähitellen kirsua kohti, kuononkärki ei ole terävä eikä neliömäinen.

HUULET: Hyvin pigmentoituneet ja tiiviit.

PURENTA: Leikkaava purenta.

SILMÄT: Mantelinmuotoiset, kohtalaisen kaukana toisistaan ja hieman vinoasentoiset. Silmät voivat olla väriltään ruskeat tai siniset; keskenään eriväriset tai sekäväriset silmät ovat sallittu.

KORVAT: Keskikokoiset, kolmion muotoiset, lähellä toisiaan ja korkealle kiinnittyneet. Paksut, tiheäkarvaiset, takaosastaan hieman kaartuvat, tanakasti pystyssä, kärjet hieman pyöristyneet ja suoraan ylös suunnatut.

KAULA: Keskipitkä ja kaartuva, koiran seistessä ylväästi ylhäällä kannettu. Koiran ravatessa kaula ojentuu eteen siten, että pään asento on hieman edempänä.

RUNKO

YLÄLINJA: Selkälinja on vaakasuora säästä lantioon.

SELKÄ: Suora, vahva ja keskipitkä, ei lyhyt ja tukeva eikä notko, mikä johtuu liiasta pituudesta.

LANNE: Kiinteä ja hoikka, rintakehää kapeampi.

LANTIO: Hieman viisto, mutta ei koskaan niin jyrkkä, että se rajoittaisi takaraajojen työntöä.

RINTAKEHÄ: Syvä ja vahva, mutta ei liian leveä. Syvin kohta on kyynärpäiden tasalla heti niiden takana. Kylkiluut kaartuvat hyvin selkärangasta lähtien, mutta kaarevuus vähenee kyljissä mahdollistaen vapaat liikkeet.

ALALINJA JA VATSA: Vatsaviiva hieman kohoava.

HÄNTÄ: Tuuheakarvainen ja ketunhännän muotoinen. Hännän kiinnityskohta on aivan selkälinjan tason alapuolella. Tarkkaavaisen koiran hännän asento on tavallisesti selän päällä kauniilla sirpin muotoisella kaarella. Koholla oleva häntä ei kierry rungon kummallekaan puolelle eikä makaa litteästi selkää vasten. Koiran

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

ollessa levossa on normaalia, että häntä riippuu. Hännän karvapeite on keskipitkää ja

SIPERIANHUSKY

3/5

suunnilleen saman pituista yläpuolella, sivuilla ja alapuolella, jolloin häntä muistuttaa pyöreää harjaa.**RAAJAT**

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Seisovan koiran raajat ovat edestä katsottuna kohtuullisen etäällä toisistaan, yhdensuuntaiset ja suorat. Luusto on luja, ei koskaan raskas. Kyynärpää sijaitsee hieman ylempänä kuin säkäkorkeuden puoliväli. Eturaajojen kannukset voidaan poistaa.

LAVAT: Taakse sijoittuneet ja viistot. Kiinteät ja hyvin kehittyneet lihakset ja jänteet kiinnittävät lavat tiiviisti rintakehään.

OLKAVARRET: Suuntautuvat taaksepäin olkanivelestä kyynärpäähän, eivätkä koskaan ole kohtisuorassa alustaan nähden.

KYYNÄRPÄÄT: Tiiviisti rungon myötäiset, eivät sisä- eivätkä ulkokierteiset.

RANTEET: Voimakkaat ja joustavat.

VÄLIKÄMMENET: Sivusta katsottuna hieman viistot.

KÄPÄLÄT: Soikeat, mutta eivät pitkät, keskikokoiset ja tiiviit. Varpaiden ja päkiöiden välit ovat tiheäkarvaiset. Päkiät sitkeät ja paksut. Koiran seistessä vapaasti käpälät eivät käänny sisään- eivätkä ulospäin.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Takaa katsottuna koiran seistessä takaraajat ovat kohtuullisen etäällä toisistaan ja yhdensuuntaiset.

REIDET: Lihaksikkaat ja voimakkaat.

POLVET: Hyvin kulmautuneet.

KINTEREET: Kinnerkulma selvä. Kinner matala. Mahdolliset kannukset tulee poistaa.

KÄPÄLÄT: Kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Luonteenomainen liikunta on sulavaa ja ilmeisen vaivatonta. Koira liikkuu nopeasti ja keveästi. Näyttelykehässä se tulisi esittää talutin löysänä kohtalaisen nopeassa ravissa, jolloin eturaajojen pitkä askel ja takaraajojen hyvä työntö tulevat esiin. Edestä katsottuna koiran kävellessä käpälät eivät astu samalle linjalle, mutta nopeuden lisääntyessä käpälät vähitellen siirtyvät lähemmäksi toisiaan, kunnes päkiät astuvat rungon pituusakselin alla olevalle linjalle. Kun käpälien jäljet yhtyvät, etu- ja takaraajat liikkuvat suoraan eteenpäin, kyynärpää tai polvet eivät käänny sisään eivätkä ulos. Kumpikin takaraaja astuu samaan kohtaan kuin samanpuoleinen eturaaja. Koiran liikkuessa selkälinja pysyy kiinteänä ja tasaisena.

KARVAPEITE

KARVA: Kaksinkertainen ja keskipitkä. Koira vaikuttaa tiheäturkkiselta, mutta karvapeite ei ole koskaan niin pitkä, että selvät ääri viivat häviäisivät. Pohjavilla on pehmeää ja tiheää sekä tarpeeksi pitkä tukemaan peitinkarvaa. Peitinkarva on

suoraa ja melko rungonmyötäistä, ei koskaan karheaa eikä ulospäin törröttävää. On huomattava, että pohjavillan puuttuminen karvanlähtöaikoina on normaalia. Siis-

SIPERIANHUSKY

4/5

timmän vaikutelman aikaansaamiseksi on sallittua trimmata viiksiä sekä karvaa varpaiden väleistä ja käpälien ympäriltä. Karvapeitteen trimmaaminen muista kohdista ei ole sallittua ja trimmattu karvapeite on vakava virhe.

VÄRI: Kaikki värit mustasta puhtaan valkoiseen ovat sallittuja. Monenlaiset merkit päässä ovat yleisiä, mukaanluettuna monet huomiota herättävät kuviot, joita ei esiinny muissa roduissa.

KOKO JA PAINO

SÄKÄKORKEUS: Urokset 53 - 60 cm (21 - 23,5 tuumaa) ja nartut 51 - 56 cm (20 - 22 tuumaa).

PAINO: Urokset 20 - 27 kg (45 - 60 paunaa) ja nartut 16 - 23 kg (35 - 50 paunaa). Paino on suhteessa korkeuteen. Yllämainitut mitat ovat korkeuden ja painon ylä- ja alarajat, eikä kumpaakaan äärimmäisyyttä tulisi asettaa etusijalle. On virhe, jos koira antaa vähääkään liian raskasluustoisien tai ylipainoisten vaikutelman.

TIIVISTELMÄ: Tärkeimmät rotuominaisuudet ovat keskikokoisuus, kohtuullinen luusto, tasapainoiset mittasuhteet, vapaat ja vaivattomat liikkeet, oikeanlaatuinen karvapeite, rodunomaiset pää, korvat ja häntä sekä hyvä luonne. Raskasluustoisuus, ylipainoisuus, rajoittuneet tai kömpelöt liikkeet, pitkä- tai pörrökarvaisuus ovat virheelliset. Siperianhusky ei koskaan vaikuta niin raskaalta ja rotevalta, että se toisi mieleen kuormajuhdan, eikä niin kevyeltä ja heiveröiseltä, että se toisi mieleen pikajuoksijan. Molemmat sukupuolet antavat erittäin kestävän vaikutelman. Myöskään yleiset rakennevirheet eivät ole toivottuja, vaikka niitä ei ole tässä erikseen mainittu.

VIRHEET:

Kaikki poikkeamat edellämainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

Pää: Liian kömpelö, raskas tai liian kevyt.

Otsapenger: Liian vähäinen.

Kuono: Liian suippo, liian karkea, liian lyhyt tai liian pitkä.

Purenta: Muu kuin leikkaava.

Silmät: Liian vinot tai liian lähekkäin olevat.

Korvat: Liian suuret suhteessa päähän, haja-asentoiset tai eivät tanakasti pystyssä.

Kaula: Liian lyhyt ja paksu tai liian pitkä.

Rintakehä: Liian leveä, tynnyrimäinen, liian litteä tai heikko.

Selkä: Heikko, notko tai köyry; laskeva selkälinja.

Häntä: Selkää myötäilevä, tiukasti kiertynyt, liian liehuvakarvainen, liian alas tai liian korkealle kiinnittynyt.

Eturaajat: Liian raskas luusto. Edestä katsottuna liian kapea tai liian leveä rinta.

Lavat: Pystyt tai löysästi kiinnittyneet.

Ranteet: Heikot.

Kyynärpäät: Ulkonevat.

SIPERIANHUSKY

5/5

Käpälät: Pehmeät tai haravarpaat. Liian suuret ja kömpelöt tai liian pienet ja hennot käpälät, käpälien sisä- tai ulkokierteisyys.

Takaraajat: Suorat polvikulmaukset; pihtikintuisuus; liian kapea tai liian leveä takaosa.

Liikkeet: Lyhyet, hypähtelevät tai epävakaat askeleet. Kömpelöt tai keinuvat liikkeet. Ristiinastunta ja vinot liikkeet.

Karvapeite: Pitkä- tai pörrökarvaisuus. Karhea tai silkkimäinen karvanlaatu. Muualta kuin edellä mainituista kohdista trimmattu karvapeite.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET: Urokset yli 60 cm ja nartut yli 56 cm.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittyntä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.